

4801

Eneſte Beh. af Forſl. til Lov om en overordentl. Skat for 1867—69.

4802

Hundrede og niogtrediotte Møde.

Torsdagen den 11te Juli Kl. 7.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Paa Dagsordenen var: Eventuelt: Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indstillinger angaaende Forſlag til Lov om en overordentlig Skat for Tidsrummet fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1869 samt af ſelve dette Lovforſlag.

(Fællesudvalgets Erklæring og Indstillinger findes i Tillæg B, Sp. 1769 ff.).

For at Sagen kunde foretages til Behandling i dette Møde, udkrævedes Thingets Samtykke, da Fællesudvalgets Erklæring ikke havde foreligget iden i Forretningsordenen foreſtrebne Tid. Dette Samtykke meddeleſtes uden Forhandling eenſtemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Det vil af Fællesudvalgets Erklæring ſees, at der for Landſtingets Bedkommende af Fællesudvalgets Fleertal er ſtillet et Endringsforſlag til Lovforſlagets § 4, ſaaledes ſom dette ſidſt vedtoges ved eneſte Behandling her i Thinget, og af Fællesudvalgets Mindretal et ſamlet Endringsforſlag til en heelt ny Affattelse af Lovforſlaget med en anden Titel. Jeg ſætter begge diſſe Endringsforſlag under Forhandling under Tet. Jeg ſkal gjøre opmærksom paa, at der ſelvfølgelig forſt vil blive ſtemt over Mindretallets Forſlag til en ny Affattelse af Lovforſlaget ſom det, der ligger fjærneſt fra dette ſidſte.

Ordføreren (Rieger): Thingets ærede Medlemmer ville af Fællesudvalgets Erklæring have ſeet Sagens nuværende Stilling, en Stil-

ling, ſom ikke kan være overraſſende for Thinget. Som den høitærede Finantsminister allerede tidligere har bemærket, tilſtebende denne Sag efter ſin Natur, idet der forelaa to, jeg vil ikke ſige hinanden modſatte, men dog fra hinanden meget forſkjellige Syſtemer, ikke nogen virkelig Mægling eller Udvæjning i Udvalget, hvorfor ogſaa Fællesudvalgets Dverveielſer tilſidſt, da en Mægling viſte ſig umulig, kun have kunnet dreie ſig om, hvorvidt der kunde være Spørgsmaal om enkelte mindre Forandringer i det ene eller det andet Syſtem, hvorefter der har maattet finde en Afſtemning ſted om, hvilke af de fra begge Thing valgte Medlemmer vilde tilraade at antage det i Landſtinget, og hvilke det i Folkethinget vedtagne Lovforſlag. Det vil ſees, at Udvalgets Fleertal, 8 Medlemmer, tilraader her i Landſtinget at faſtholde og i Folkethinget at vedtage det i Landſtinget tidligere vedtagne Lovforſlag, kun med en enkelt Forandring. Det vil erindres, at det Forſlag, ſom ſidſt blev vedtaget her i Landſtinget, var ſtillet ſom en Heelhed af den høitærede Finantsminister. Der fandtes forſkjellige mindre Afvigeliſer i dette Finantsministerens Forſlag fra Lovforſlaget i den Skikkelse, hvori det tidligere var blevet vedtaget af Landſtinget, men Landſtingets Udvalg troede, netop fordi Finantsministeren dengang tog Sagen i ſin Haand paa den Maade, ſom alle ærede Medlemmer ville erindre, at det var rigtigſt, at Thinget i det Hele fluttede ſig til Finantsministerens Forſlag uden Henſyn til, om diſſe enkelte Afvigeliſer i og for ſig vare ſaadanne, at Udvalget ſelv vilde have ſtillet Forſlag derom, derſom det havde optaget Sagen; Udvalget i Landſtinget troede, at Sagen var kommen ſaa vidt, at det var urigtigt at dvæle ved ſaadanne forholdsviis mindre væſentlige Enkeltheder. Dette har ogſaa nu medført, at Fællesudvalget heller ikke er kommet ind paa ſaadanne Enkeltheder undtagen paa eet Punkt. Naar Fællesudvalget har gjort en Undtagelse med Henſyn til dette Punkt, da er Anledningen dertil baade en reel og en perſonlig. Forſaa vidt Realiteten angaaer,